

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εκείνο τον καιρό, σήκωσε ο Ιησούς τα μάτια του στον ουρανό και είπε: «Πατέρα, έφτασε η ώρα, φανέρωσε τη δόξα του Υιού σου, ώστε κι ο Υιός σου να φανερώσει τη δική σου δόξα. Εσύ του έδωσες εξουσία πάνω σε όλους τους ανθρώπους, έτσι κι αυτός θα δώσει την αιώνια ζωή σε όλους αυτούς που του εμπιστεύτηκες. Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: Ν' αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνο αληθινό Θεό, καθώς κι εκείνον που έστειλες, τον Ιησού Χριστό. Εγώ φανέρωσα τη δόξα σου πάνω στη γη, αφού ολοκλήρωσα το έργο που μου ανέθεσες να κάνω. Τώρα λοιπόν εσύ, Πατέρα, δόξασε με κοντά σ' εσένα με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να γίνει ο κόσμος. Εγώ σε έκανα γνωστό στους ανθρώπους που τους πήρες μέσα από τον κόσμο και μου τους εμπιστεύτηκες. Ανήκαν σ' εσένα, κι εσύ τους έδωσες σ' εμένα, κι έχουν δεχτεί τον λόγο σου. Αυτοί τώρα ξέρουν πως όλα όσα μου έδωσες προέρχονται από σένα, γιατί τις διδαχές που μου έδωσες, εγώ τις έδωσα σ' αυτούς, κι αυτοί τις δέχτηκαν και αναγνώρισαν πως πραγματικά από σένα προέρχομαι, και πίστεψαν πως εσύ με έστειλες στον κόσμο. Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο αλλά γι' αυτούς που μου έδωσες, γιατί ανήκουν σ' εσένα. Κι όλα όσα είναι δικά μου είναι και δικά σου, και τα δικά σου είναι και δικά μου, και δι' αυτών θα φανερωθεί η δόξα μου. Τώρα δεν είμαι πια μέσα στον κόσμο ενώ αυτοί μένουν μέσα στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι σ' εσένα. Άγιε Πατέρα, διατήρησε τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματος σου που μου χάρισες, γα να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς. Όταν ήμουν μαζί τους στον κόσμο, εγώ τους διατηρούσα στην πίστη με τη δύναμη του ονόματος σου. Αυτούς που μου έδωσες τους φύλαξα, και κανένας απ' αυτούς δεν χάθηκε, παρά μόνο ο άνθρωπος της απώλειας, για να εκπληρωθούν τα λόγια της Γραφής. Τώρα όμως εγώ έρχομαι σ' εσένα, και τα λέω αυτά όσο είμαι ακόμα στον κόσμο, ώστε να έχουν τη δική μου τη χαρά μέσα τους σ' όλη την πληρότητα της».

*Τα πάθη μοιάζουν με τα σκυλιά που συχνάζουν στα κρεοπωλεία.
Με μια φωνή φεύγουν. Όταν όμως παραμεληθούν, ορμούν σαν
τεράστια λιοντάρια.*

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης

Ευθ.50

Κυριακή 24 Μαΐου 2015

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΩΝΩΣΜΑ

Κυριακή των Πατέρων της 1^{ης} Οικουμενικής Συνόδου

«Κάθε προσευχή της Εκκλησίας βοηθεί στην κάθαρση της καρδιάς. Ιδιαίτερος όμως βοηθεί η λεγόμενη μονολόγιστη ευχή ή νοερά προσευχή ή καρδιακή προσευχή, το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλόν». Αυτή η προσευχή, που ανέκαθεν παραδίδεται στο Άγιον Όρος, έχει το εξής πλεονέκτημα: επειδή είναι μονολόγιστη, δηλαδή μόνο μία πρόταση, μας βοηθεί να συγκεντρώνουμε εύκολα το νου μας. Συγκεντρώνοντας το νου μας τον βυθίζουμε στην καρδιά και προσέχουμε εκεί να μη απασχολείται με άλλα πράγματα και νοήματα, ούτε καλά, ούτε κακά, αλλά μόνο με τον Θεό.»

Γέροντας Γεώργιος Γρηγοριάτης (Καψάνης)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πραξ. κ' 16-18, 28-36)

¹⁶ Εν ταις ημέραις εκείναις, ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. ¹⁷ Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ¹⁸ ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, ²⁸ προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. ²⁹ ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. ³⁰ καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. ³¹ διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. ³² καὶ τὰ νῦν παρατίθειμι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ³³ ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· ³⁴ αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὗσι μετ' ἐμοῦ ὑπρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. ³⁵ πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. ³⁶ καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Εκείνες τις μέρες, ο Παῦλος αποφάσισε να παρακάμψει την Έφεσο, για να μη χρονοτριβήσει στην επαρχία της Ασίας. Βιαζόταν να είναι στα Ιεροσόλυμα, αν του ήταν δυνατό, την ημέρα της Πεντηκοστής. Από τη Μίλητο ο Παῦλος ἔστειλε στην Έφεσο και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. Όταν ἦρθαν και τον συνάντησαν τους εἶπε: «Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και ὅλο το ποῖμνιο, στο οποίο το Πνεῦμα το Ἅγιο σας ἔθεσε ἐπισκόπους για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Κυρίου και Θεού, που την ἔκανε δική του με το αἷμα του. Εγὼ το ξέρω ὅτι μετὰ την αναχώρησή μου θα εἰσβάλουν σ' ἐσᾶς λύκοι ἄγριοι, που δεν θα λυπηθοῦν το ποῖμνιο. Ἀκόμα και ἀπὸ ἀνάμεσα σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες για να παρασύρουν τους πιστοὺς με το μέρος τους. Γι' αὐτὸ να ἀγρυπνεῖτε, και να θυμάστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δεν ἔπαυα νύκτα και μέρα να νουθετῶ με δάκρυα τον καθένα σας. Τώρα,

ἐμπιστεύομαι στον Θεό και στο κήρυγμα που σας ἀποκάλυψε ἡ χάρις του. Αὐτός μπορεί να σας κάνει ὄριμους στην πίστη και να σας δώσει την ἐπουράνια ζωὴ μαζί με ὅλους ὅσοι εἶναι δικοὶ του. Ἀσήμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δεν ζήτησα. Εσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι για τις ἀνάγκες τις δικές μου και των συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τα χέρια. Με κάθε τρόπο σας ἐδῶσα το παράδειγμα, ὅτι πρέπει να ἐργάζεστε ἐτσι σκληρά, για να μπορείτε να βοηθάτε αὐτοὺς που ἔχουν ἀνάγκη. Να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου μας Ἰησοῦ, που εἶπε: “καλύτερο εἶναι να δίνεις παρά να παίρνεις”». Ἀφού εἶπε αὐτὰ τα λόγια, γονάτισε αὐτός κι ὅλοι ἐκεῖνοι και προσευχήθηκε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Ἰωάν. ιζ' 1-13)

¹ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν και εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα και ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, ² καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. ³ αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν και ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ⁴ ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· ⁵ και νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρά σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρά σοί. ⁶ Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν και ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, και τὸν λόγον σου τετηρήκασι. ⁷ νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρά σου εἰσιν· ⁸ ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, και αὐτοὶ ἔλαβον και ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρά σου ἐξῆλθον, και ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ⁹ ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, ¹⁰ και τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν και τὰ σὰ ἐμὰ, και δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς. ¹¹ και οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, και αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, και ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ¹² ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, και οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ¹³ νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, και ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.